

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

กระทรวงศึกษาธิการประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เป็นสาระการเรียนรู้ที่เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ เพื่อนำไปใช้ในการดำรงชีวิตและการสื่อสาร การเรียนรู้ต้องมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง โดยกำหนดให้ผู้เรียนทุกคน ทุกช่วงชั้น ได้เรียนตามสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย 5 สาระการเรียนรู้ ได้แก่ การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบท ร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่างๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน การเขียน การเขียน สกคตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่างๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึง การเขียนเรียงความ ข้อความ รายงานชนิดต่างๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์ วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์ การฟัง การดูและการพูด การฟัง และการดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก การพูดลำดับเรื่องราวต่างๆ อย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ การพูดเพื่อนำใจ หลักการใช้ภาษาไทย ธรรมชาติ และกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาส และบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่างๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย และวรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และเข้าใจ บทเห่ บทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญา ที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึก ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของ สังคมในอดีต และความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้ สัมผัสสืบทอดมาจนถึงปัจจุบันและหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดคุณภาพผู้เรียนไว้ ว่า สามารถสื่อสารได้เป็นอย่างดี สามารถอ่าน เขียน ฟัง ดูและพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552 : 39 - 43)

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็น เอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็น ไทย เป็นเครื่องมือใน

การติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงานและการดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาระบบการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ นูรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กรมวิชาการ. 2545 : 3)

จากเหตุผลดังกล่าวการเขียนจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการส่งเสริมสติปัญญา ความรู้ ความคิด ความรู้สึกของมนุษย์และเป็นเครื่องมือสำหรับบันทึกเรื่องราวต่าง ๆ จากอดีตจนถึงปัจจุบันและอนาคต ซึ่งปัจจัยสำคัญในการเขียนเพื่อสื่อความหมายได้ตรงตามความต้องการคือ การเขียนสะกดคำที่ถูกต้อง หากสะกดคำไม่ถูกต้องย่อมก่อให้เกิดผลเสียอาจทำให้เกิดความเข้าใจผิด หรือส่งสารได้ไม่ตรงตามที่ต้องการได้ โดยเริ่มด้วยการเรียนรู้ด้วยตัวอักษร ระบบการเขียนของไทยเป็นระบบตัวอักษรแทนเสียงที่ใช้ พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ประสมกันเข้าเป็นพยางค์และคำ (กรมวิชาการ. 2545 : 127)

ดังนั้นการเขียนสะกดคำที่ถูกต้อง จึงเป็นส่วนหนึ่งของการใช้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ ควรมีการฝึกการเขียนสะกดคำตั้งแต่เริ่มเรียน โดยเริ่มจากการเขียนสะกดคำพื้นฐานให้ถูกต้องก่อน เพื่อให้นักเรียนได้รู้และใช้คำพื้นฐานในชีวิตประจำวันได้อย่างกว้างขวาง เพราะคำพื้นฐานเป็นคำที่นักเรียนใช้บ่อยมีความถี่ในการพูดสูงจะช่วยให้นักเรียนได้เขียนและคิดคำใหม่ได้เร็วขึ้น จากนั้นนักเรียนจึงจะสามารถเขียนเป็นประโยค และเรื่องราวได้ ถ้าเด็กเขียนสะกดคำไม่ได้ เด็กจะไม่สามารถเข้าใจเรื่องราวจากผู้อื่น และแสดงให้ผู้อื่นเข้าใจตนเองไม่ได้กล่าวคือ สื่อสารกันไม่ได้นั่นเอง ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนเขียนสะกดคำให้ถูกต้องได้ก็ต่อเมื่อนักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับคำนั้น ๆ มาก่อน เข้าใจความหมาย ออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจน จึงสามารถเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรจัดให้นักเรียนเขียนสะกดคำยาก ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 4 ซึ่งต้องมีความสอดคล้องกันตลอดทั้ง 4 ระดับ (วรรณิ โสภประยูร. 2542 : 156)

ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากที่นักเรียนเขียนหนังสือสะกดตัวคตินั้น ครูควรหาอุบายให้นักเรียนเกิดความรู้สึกเต็มใจ ที่จะแก้ข้อบกพร่องผิดพลาดของตนคิดว่าทำโทษให้แก่อีกจนนักเรียนเบื่อหน่าย ซึ่งไม่ทำให้เกิดผลดีแต่อย่างใด การเขียนหนังสือถูกต้อง ชัดเจน

จึงเป็นการแสดงว่า ผู้เขียนเป็นผู้มีการศึกษาดี ใครอ่านข้อความนั้น ๆ ก็เข้าใจได้ง่าย ไม่มีการเข้าใจผิด (ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. 2545 : 55-56)

ในปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย ยังมีปัญหาและไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นมีทั้งจากตัวผู้สอนและผู้เรียนจึงส่งผลให้ผลการเรียนของเด็กไม่ดีเท่าที่ควร ถ้าผู้สอนประสบปัญหาจะทำให้การสอนไม่บรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายไม่อยากเรียน ผู้สอนจึงเป็นบุคคลสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนมีความสนใจและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นไปด้วยดีหรือไม่ดีเป็นอย่างมาก ผู้สอนจึงจำเป็นต้องศึกษาปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับการสอนที่บุคคลอื่นประสบมาเพื่อเป็นแนวทางในการเตรียมการสอนเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาในลักษณะเดียวกันกับผู้อื่น ถ้าผู้สอนสอนแล้วไม่ค่อยประสบปัญหาต่าง ๆ จะเป็นแรงจูงใจให้ผู้สอนรักการสอนซึ่งเป็นผลดีแก่ผู้เรียนมาก (กรรณิการ์ พวงเกษม. 2543 : 27) ส่วนปัญหาที่เกิดจากผู้เรียนที่สำคัญอย่างหนึ่งคือการเขียนสะกดคำผิดจากการศึกษาผลงานวิจัยและความคิดเห็นของนักการศึกษาพบว่า สาเหตุที่นักเรียนเขียนสะกดคำผิดนั้นเนื่องจากการไม่ระมัดระวังในการเขียน ขาดการฝึกฝน ไม่รู้ความหมายของคำ ไม่พยายามศึกษาหลักเกณฑ์ทางภาษา อีกทั้งยังได้รับตัวอย่างการใช้ภาษาผิด ๆ จากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อมวลชนต่าง ๆ มาใช้จนเกิดความเคยชิน

การแก้ปัญหาการเขียนสะกดคำผิดของเด็กจำเป็นต้องอาศัยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้แก่ ครู ผู้ปกครอง และสื่อต่าง ๆ ควรมีส่วนร่วมช่วยเหลือให้เด็กได้เรียนรู้หลักการอ่านและเขียนสะกดคำที่ถูกต้อง (กรรณิการ์. 2541 : 61 – 62) ครูผู้สอนในระดับพื้นฐานต้องสามารถจัดกระบวนการเรียนการสอนได้อย่างมีลำดับขั้นตอนจากง่ายไปสู่ยาก ทำให้นักเรียนเรียนรู้ไปตามลำดับอย่างต่อเนื่องและไม่รู้สึกว่าการเรียนภาษาเป็นเรื่องยาก มีความสนุกสนาน นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม และมีส่วนร่วมในการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง วิธีการที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในบทเรียนจะต้องมีสื่อหรือแบบฝึกทักษะที่น่าสนใจ ฉะนั้นการสอนหลักเกณฑ์ภาษาไทยให้แก่นักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานนี้ ครูต้องใช้เทคนิคการสอนอย่างหลากหลาย ใช้วิธีสอดแทรกหลักภาษาไปในกระบวนการสอนอ่านเขียนผสมผสานไปกับการสอนการใช้ภาษาและสอนให้สนุกด้วยการให้นักเรียนสังเกตการณ์ใช้ภาษาสรุปเป็นกฎเกณฑ์ด้วยตนเอง นักเรียนจะได้ไม่เบื่อวิชาภาษาไทย หากนักเรียนรักและเห็นคุณค่าวิชาภาษาไทยก็จะเป็นคนรักการอ่าน การเขียนซึ่งเป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่สำคัญยิ่งอันจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ในเนื้อหาอื่น ๆ ของนักเรียนต่อไป (กรรณิการ์. 2546 : 133)

ความสำคัญของปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยหาแนวทางเพื่อแก้ไข จึงพบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ และแบบฝึกทักษะ เป็นเครื่องมือที่สำคัญของการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ที่จะทำให้เด็กเกิดความสุขสนุกสนานในการเรียน เด็กเรียนรู้ได้โดยไม่เหน็ดเหนื่อยไม่เบื่อหน่าย เพราะได้รับกำลังใจและความช่วยเหลือจากเพื่อนร่วมกลุ่ม ซึ่งแต่ละกลุ่มจะจัดให้เด็กได้อยู่คละกันทุกระดับความสามารถ นอกจากนี้ แบบฝึกทักษะยังเรียงลำดับแบบฝึกหัดจากง่ายไปหายาก ทำให้นักเรียนมีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาตนเองและภาคภูมิใจในผลงานการให้นักเรียนทำแบบฝึกมาก ๆ จึงเป็นสิ่งที่ช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการในการเรียนรู้ในเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น และจันทรา ดันติพงสานุรักษ์ (2543 : 37) ได้อธิบายว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีข้อดีคือ ช่วยพัฒนาความเชื่อมั่น พัฒนาความคิด ยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ช่วยส่งเสริมบรรยากาศในการเรียน ส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกัน ทำให้นักเรียนมีวิสัยทัศน์ หรือมุมมองกว้างขึ้นและนักเรียนมีการปรับตัวในสังคมดีขึ้น นอกจากนี้ อุดลย์ ภูปลี (2542 : 24 – 25) ยังได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะไว้ว่า ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ดี จดจำเนื้อหา และคำศัพท์ต่างๆ ได้คงทน ทำให้เกิดความสุขสนุกสนานในขณะที่เรียน ทำให้ทราบความก้าวหน้าของตนเอง สามารถทบทวนเนื้อหาเดิมด้วยตนเองได้ ทำให้ทราบข้อบกพร่องของนักเรียน ครูประหยัดเวลา และนักเรียนสามารถนำภาษาไปใช้ในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ และผลการศึกษาของ สวัสดิ์ สุขโสม (2551 : 82 - 87) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับ การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 92.52/83.90 ค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I) ของการเรียนรู้ มีค่าเท่ากับ 0.7413 หรือคิดเป็นร้อยละ 74.13 นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโดยการใช้แบบฝึกทักษะอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ผลการศึกษาของ จิราพร พรหมวาริ (2549 : 99-102) บรรจง จันทรพันธ์ (2547 : 97) ปิยาภรณ์ สร้อยระย้า (2547 : 65) ประวร อามาตมูลตรี (2548 : 1-91) กองเหรียญ มอนไชสง (2550 : 73-77) ที่ได้พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการสะกดคำยากและคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด พบว่าแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

จากการสรุปรายงานผลการทดสอบการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
รายบุคคล ระดับเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนบ้านเสียววิทยาสรรพ์ ในปีการศึกษา 2550 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 48.10 ในระดับพอใช้ ร้อยละ 100 (โรงเรียนบ้านเสียววิทยาสรรพ์. 2550 :
211) ในปีการศึกษา 2551 การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์
เขต 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนบ้านเสียววิทยาสรรพ์ มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 49.68 ในระดับดี ร้อยละ 14.29 ในระดับ
พอใช้ ร้อยละ 80.95 ในระดับปรับปรุง ร้อยละ 4.76 (โรงเรียนบ้านเสียววิทยาสรรพ์. 2551 :
1) จากผลการประเมินดังกล่าวส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ของนักเรียนในระดับโรงเรียนมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 50 .00 และจากรายผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียน โรงเรียนบ้านเสียววิทยาสรรพ์ ปีการศึกษา 2551 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจ
กล่าวคือนักเรียนได้ผลสัมฤทธิ์เฉลี่ย ร้อยละ 67.23 ซึ่งยังไม่บรรลุเป้าหมายที่ทางโรงเรียน
ตั้งไว้ คือเฉลี่ยร้อยละ 80 เมื่อมาวิเคราะห์ปัญหาแล้ว พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาด้าน
การเขียน โดยเฉพาะการเขียนสะกดคำไม่ถูกต้อง ทั้งนี้เนื่องจากครูขาดเทคนิคในการสอน
การเขียนสะกดคำ เพราะการฝึกการเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานสำคัญของการเขียน ครูผู้สอน
ขาดการวางแผนในการจัดกิจกรรมการเขียนสะกดคำและขาดสื่อการเรียนที่หลากหลาย
การจัดการเรียนการสอนให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย วิมลรัตน์ สุนทร โรจน์
(2549 : 187 – 188) ได้อธิบายว่า ผู้สอนจะต้องศึกษาวิเคราะห์จุดมุ่งหมายของหลักสูตร และ
มาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย รวมทั้งเอกสารประกอบหลักสูตรเพื่อวางแผนการจัดกิจกรรม
การเรียนรู้ ในส่วนบทบาทของผู้สอนจะต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจากผู้ออกความรู้แก่ผู้เรียน
เป็นผู้สนับสนุน สร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีความหมายให้กับผู้เรียน โดยใช้เทคนิค
การสอนอย่างหลากหลาย ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน
อย่างมีความสุข ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความพร้อมของผู้เรียน ธรรมชาติของสาระการเรียนรู้ที่เรียน

จากความสำคัญดังกล่าวผู้วิจัยจึงต้องการที่จะพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ
ประกอบแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 2 โดยใช้คำพื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 90 คำ จัดทำเป็นแบบฝึก
ทักษะการเขียนสะกดคำ จำนวน 9 ชุด เนื้อหาในแบบฝึกจะเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก

มีความยากง่ายพอเหมาะกับนักเรียน สามารถสร้างแรงจูงใจ ให้นักเรียนอยากเรียน อันจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น และเพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอน ผู้บริหารโรงเรียน นักการศึกษา ในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

คำถามการวิจัย

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือประกอบแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพมีลักษณะอย่างไร
2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือประกอบแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ได้สูงขึ้นมากน้อยเพียงใด
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือประกอบแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือประกอบแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80 / 80
2. เพื่อเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน ที่เรียน ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือประกอบแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือประกอบแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือประกอบแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเสียววิทยา สรรพ์ อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 1 ห้อง 24 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ และแบบฝึกทักษะ การเขียนสะกดคำ

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรม การเรียนรู้แบบร่วมมือประกอบแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

3. เนื้อหา

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเนื้อหากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 2 การเขียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เนื้อหาที่ใช้ทำแบบฝึกทักษะและแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่องการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด รวม 90 คำ ดังนี้

แบบฝึกชุดที่ 1 การเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกดแม่ ก กา จำนวน 10 คำ ได้แก่ พระ เทวลา มะไฟ ทรู เพาะ แม่น้ำ กระจ่า ยี่โถ จำปา หัวใจ

แบบฝึกชุดที่ 2 การเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกดแม่ กง จำนวน 10 คำ ได้แก่ ผึ้ง ลูกโป่ง นั้ง ลิง คาง ตะเกียง ท้อง อึ่งอ่าง กวาง ช้าง

แบบฝึกชุดที่ 3 การเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกดแม่ กน จำนวน 10 คำ ได้แก่ ตะวัน ปลาพาหุ ผน เทียน อาหาร ก้อนหิน แว่นตา ผลไม้ ลำธาร น้ำตาล

แบบฝึกชุดที่ 4 การเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกดแม่ กม จำนวน 10 คำ ได้แก่ สาม สวม อุ่ม หลุม ร่ม แก้ม กระเทียม มะขม ยี่ม วงกลม

แบบฝึกชุดที่ 5 การเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกดแม่ เกย จำนวน 10 คำ ได้แก่ กระจ่าย หอย ควาย ว้ายน้ำ พายเรือ นกมวย อ้อยกล้วย สร้อย สวย

แบบฝึกชุดที่ 6 การเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกดแม่ เกอว จำนวน 10 คำ ได้แก่ คาว นัว ว่าว ถ้างคาว แมว มันแกว เคี้ยว มะพร้าว ก้วยเตี่ยว ข้าว

แบบฝึกชุดที่ 7 การเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกดแม่ กค จำนวน 10 คำ ได้แก่ เชือก ปีก ปาก โลก ราก คางคก พญานาค ฐนัข เมฆ นกเงือก

แบบฝึกชุดที่ 8 การเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกดแม่ กค จำนวน 10 คำ ได้แก่ สมุด พักภาค เจียด เปิด กระโดด ฟิช สัตว์ โกรธ ดำรวจ กระจ่าง

แบบฝึกหัดที่ 9 การเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกดแม่ กบ จำนวน 10 คำ ได้แก่ ตะขาบ กราบ ตะเกียบ จับ จอบ ยีราฟ ทัพพี ภาพ เคารพ ชูบ

4. ระยะเวลาในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้เวลาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 ใช้เวลาในการทดลอง จำนวน 18 ชั่วโมง ไม่รวมการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

การเขียนสะกดคำ หมายถึง การเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดโดยใช้ กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือประกอบแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

แบบฝึกทักษะ หมายถึง สื่อการเรียน ที่ใช้ฝึกทักษะกับผู้เรียน เพื่อฝึกให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ รวมทั้งเกิดความชำนาญในเรื่องนั้นๆ ในที่นี้คือแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือแบบ L.T (Learning Together) หมายถึง การจัด นักเรียนเพื่อให้เรียนรู้ร่วมกัน จำนวน 3-4 คนโดยลดความสามารถประกอบด้วยนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อนเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกันในเวลาเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ ร่วมมือกันในกลุ่ม เสริมสร้างให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนเป็นกลุ่ม

ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง คุณภาพกระบวนการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือประกอบแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้านกระบวนการผลลัพธ์ ซึ่งหาได้จากค่าเฉลี่ย ระหว่างเรียนหรือกระบวนการเรียนรู้ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แล้ว ผ่านการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ดังนี้

80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทั้งหมดที่ได้จาก การสังเกตพฤติกรรมระหว่างเรียนและจากการทำแบบทดสอบย่อยรายบุคคลทั้งหมด ต้องได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ขึ้นไป (E_1)

80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียน ทั้งหมด ที่ได้จาก การทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ต้องได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ขึ้นไป (E_2)

ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง คะแนนความก้าวหน้าของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือประกอบแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

พฤติกรรมระหว่างเรียน หมายถึง การแสดงออกในกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยพฤติกรรมสนใจเรียนรู้และไม่สนใจหรือให้ความร่วมมือในกลุ่มในขณะปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือประกอบแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนสะกดคำ หมายถึง คะแนนที่นักเรียนทำได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือประกอบแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ตามเนื้อหาการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพื่อวัดทักษะพุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและจิตพิสัย เป็นแบบปรนัย 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือประกอบแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในทางบวกคือ ชอบ รัก พอใจ หรือมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน ซึ่งเกิดจากการได้รับการตอบสนองเป็นความรู้สึกที่มีความสุขเมื่อได้รับความสำเร็จ โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ 5 คะแนน พอใจมากที่สุด 4 คะแนน ความพอใจมาก 3 คะแนน พอใจปานกลาง 2 คะแนน ความพอใจน้อย 1 คะแนน พอใจน้อยที่สุด

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือประกอบแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และได้แนวทางสำหรับครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนต่อไป
2. คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์หลังจากใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือประกอบแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

3. นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ
ประกอบแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY